

Sem en Nimrod

Hans van de Lagemaat

Aan het begin van het volk van Israël staat de naam van Abraham. Hij ontving de grote en heerlijke beloften van God om tot een groot volk te worden. In hem zouden al de geslachten van het aardrijk gezegend worden. (Gen. 12:1-4). Maar deze roeping van Abraham had een achtergrond. Een hele donkere achtergrond. We zien het op verschillende plaatsen terug in de Schrift. God begint iets nieuws nadat Hij een eind gemaakt heeft aan het goddeloze streven van de mens. De roeping van Abraham staat tegen de duistere achtergrond van de gebeurtenissen in Babel. (Gen. 11:1-9).

Sem, naam

Het was bekend geworden, dat Sem de drager zou zijn van de belofte Gods.

‘Gezegend zij de HEERE, de God van Sem.’ (Gen. 9:26).

Door Sem zou God zijn raad gaan volvoeren. Sem betekent Naam. En zowel direct voor als direct achter de bouw van Babel en zijn toren vinden we een geslachtregister van Sem: Genesis 10:21-31 en Genesis 11:10-25. Dat is niet zo maar. Het moet ons iets te zeggen hebben.

Een andere naam

In Genesis 11:4 lezen we het volgende:

‘En zij zeiden: Kom aan, laat ons voor ons een stad bouwen, en een toren, welks opperste in de hemel zij, en laat ons EEN NAAM voor ons maken, opdat wij niet misschien over de ganse aarde verstrooid worden!’

Bij het lezen van dit Schriftgedeelte concentreren we ons meestal op de bouw van de stad en de toren. Als kind verwonderden we ons er al over als ons verteld werd welk een geweldige plannen de mensen hadden met de bouw van die toren. Wat een machtig bouwwerk moest dat wel worden! Maar er staat nog iets in dat vers, waar vaak wat minder aandacht aan geschonken wordt, maar waarin wel de essentie ligt van hun streven!

‘Laat ons een naam voor ons maken.’

Een naam, een sheem, Sem, VOOR ONS. God had Zichzelf een naam verkoren: Sem. In Babel zocht men naar een andere naam. Het doel daarvan is ook duidelijk:

‘opdat wij niet misschien over de ganse aarde verstrooid worden!’

Vereniging! Vereniging onder één naam.

De bewoners van de vlakte van Sinear zochten zich te vergaderen onder een naam. Een naam die niet door God was gegeven. Een naam voor en door ONS. Een naam die opstand uitdrukte tegen God en Zijn wegen. Dat blijkt genoeg uit het antwoord wat God geeft op dit dwaze handelen:

'en van daar VERSTROOIDE hen de HEERE over de ganse aarde.'

De mens zocht vereniging onder een verkeerde naam. Maar God verstrooide hen.

Over welke naam gaat het hier? Geeft de Schrift ons daar ook nog een antwoord op? Of wordt hier meer in het algemeen gesproken over het maken van een naam voor ons? Te midden van alle namen in hoofdstuk 10 zien we een naam waar meer aandacht aan wordt geschonken dan aan de anderen. En het kan toch geen toeval zijn dat juist deze naam in verband staat met Babel?

'En Cusch gewon Nimrod; deze begon geweldig te zijn op de aarde. Hij was een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE; daarom wordt gezegd: Gelijk Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE. En het beginsel van zijn rijk was Babel, en Erech, en Accad, en Calne in het land Sinear.'

In deze paar zinnen staat genoeg om deze Nimrod te binden aan de naam van Genesis 11:4. Nimrod komt van het Hebreeuwse werkwoord 'mered', hetgeen 'rebelleren', 'in opstand komen' betekent. Nimrod betekent dan 'laat ons in opstand komen, of rebelleren'. En dat is exact wat er gebeurde in Babel.

Kracht door vereniging onder één hoofd. Dat was en is het beginsel van Babel toen, van Babel nu, en van Babel in de toekomst. Op zich is er met dat principe niets mis. Integendeel. Vereniging onder één naam is een Goddelijk beginsel. Vereniging onder DE NAAM, Christus Jezus. Maar in Babel vinden we vereniging niet onder SEM, de door God gegeven naam, maar onder Nimrod, 'laat ons in opstand komen.'

Toch Sem

Na al deze duistere plannen onder de naam van Nimrod, na Gods oordeel over deze plannen, zien we hoe God Zijn plannen onverstoort doorzet. Onmiddellijk na

'en van daar verstrooide hen de HEERE over de ganse aarde' lezen we: 'Deze zijn de geboorten [of: nakomelingen] van Sem.' (Gen. 11:10).

En aan het eind van de geslachtslijn die nu volgt staat Abraham. In Abraham begint God iets nieuws. Abraham wordt de stamvader van een groot volk, waardoor de aarde gezegend zal worden.

'Ik zal UW NAAM groot maken... en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden.'

Na Abraham zien we soortgelijke uitdrukkingen voor Obed:

'en maak UW NAAM vermaard in Bethlehem!'... 'en ZIJN NAAM worde vermaard in Israël.' (Ruth 4:11,14).

Voor David:

'en Ik heb u EEN GROTE NAAM gemaakt, als de naam der groten, die op de aarde zijn.' (2 Sam. 7:9).

En voor Salomo:

'Uw God make DE NAAM van Salomo beter dan uw naam, en make zijn troon groter dan uw troon.' (1 Kon. 1:47).

Allen staan in de lijn van het beloofde Zaad. En dat het bij dit alles gaat om de grootheid van Zijn Naam behoeft verder geen betoog. (2 Sam. 7:23,26).

De toekomst

In deze geschiedenis van Sem tegenover Nimrod hebben we Johannes 5:43 in voorbeeld en praktijk.

'Ik ben gekomen in de naam van Mijn Vader, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, die zult gij aannemen.'

Waarschijnlijk doelt de Heere Jezus hier op die toekomstige Nimrod, die de verpersoonlijking is van alle opstand tegen God:

'de mens der zonde, de zoon des verderfs, die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt, alzo dat hij in de tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat Hij God is.' (2 Thes. 2:3,4).

Nog uitgebreider vinden we deze valse naam beschreven in de beesten van Openbaring 13. Hier lezen we ook weer van het aanbidden van een beeld. En leidt dat onze gedachten niet terug naar het Babel van Daniël, Hananja, Misaël en Azarja onder Nebukadnezar? (Dan. 3).

De verleidingen, met name voor het Joodse overblijfsel zullen in die dagen groot zijn. En wie zal er staande blijven? Wie van hen zal er niet bezwijken voor de valse godsdienst van die tijd, en weigeren zich te scharen onder de naam van het beest? Het zijn zij die zich vastklampen aan Zijn Naam (Opb. 2:13) en niet de naam van een ander, die Zijn Woord bewaren en Zijn Naam niet verloochenen. (Opb. 3:8).

Zo vinden we Babel aan het allerprilste begin van Israël. We vinden Babel als de plaats waar Israël lange tijd in ballingschap verkeerde. En we vinden Babel opnieuw op de inktzwarte achtergrond als God Zijn beloften waar gaat maken aan Zijn volk. Weer zal er een Nimrod zijn. Weer zullen velen zich willen verzamelen onder zijn naam, om Gods raad te niet te doen.

Maar onze God, de God van Israël, is een God die trouw houdt aan Zijn Woord. Die de macht en de kracht heeft om trouw te houden aan Zijn Woord.

Het is de Naam uit het geslacht van Sem. De Naam die voorkomt uit het zaad van Abraham. Het is die Naam die toekomst heeft.

'En de zaligheid is in geen Ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden.' (Hand. 4:12).

Zijn Naam en Zijn werk drukken geheel iets anders uit dan opstand. Zelfvernederings, en gehoorzaamheid zijn de woorden die passen bij Zijn Naam en bij hen die belijden te geloven in Zijn Naam.

'En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf VERNEDERD, GEHOORZAAM geworden zijnde tot de dood, ja de dood van het kruis.'
(Fil. 2:8).

Dit is de weg waarin God Zijn Naam heeft verhoogd en heerlijk gemaakt. (Fil. 2:9-11). In die Naam vinden we geen opstand, maar wel vereniging. Ware eenheid. Geen rebellie, maar vereniging in lofzang tot prijs en heerlijkheid van God de Vader. Dat een ieder van ons zich vastklampt aan die Naam, trouw blijft aan Zijn Woord, wandelt in Zijn weg, vertrouwt op Zijn volbrachte werk, en verlangend uitzielt naar Zijn verschijning in heerlijkheid.